

tāq̄ sīḡ excitātia eos ad aliq̄ spūalia: sī tāq̄ p
se eis accepta: et p̄cipue q̄ erāt vanar̄ turpia

Ad octauum sic pro

cedit. Vides q̄ religio nō sit idē sc̄itati. Re
ligio. n. ē q̄dā sp̄alis v̄tus: vt h̄ic ē. sc̄itatis
aut d̄r̄ eē gnālis v̄tus: est. n. fac̄ies fideles et
seruātes ea que ad deū sūt iusta: vt Andro
nicus dicit. q̄ sc̄itatis nō ē idē religiō. P.
Sc̄itatis mūdicia importare v̄t. Dic. n. Dio²
.12. c. de diui. no. q̄ sc̄itatis ē ab oī imundicia
libera et perfecta et oīno imacnata mūdicia
mūdicia at marie v̄t pertinet ad tr̄pantia que
turpitudines corpales excludit. cū ḡ religio
ad iusticiā pertineat. v̄t q̄ sc̄itatis nō sit idem
religioni. P. Ea que diuidūt ex opposito
nō sūt idē. sed in quadā enumerat̄ ptiū iu
sticie sc̄itatis q̄dūt̄ religioni: vt s̄ h̄icū est.
q̄ sanctitas nō ē idē q̄ religio. H̄z h̄ē q̄d
d̄r̄ Luc. p. Heruiam illi in sc̄itate et iusticia
sed suire deo ptinet ad religionē vt s̄ h̄icū
ē. q̄ religio ē idē sc̄itati. P. Bn° dō q̄ nomē
sc̄itatis duo v̄t ip̄tare. Uno q̄dem modo
mūdiciā: et huic significatioi p̄petit nomē gre
ciū: d̄r̄. II. agyos. i. sine terra. Alio ip̄tare fir
mitatē. vii apud antiquos sc̄a dicebāt q̄ le
gib̄ erāt munita ut violari nō deberēt. ynde
et d̄r̄ aligdeē sancitū: q̄r̄ ē lege firmatū. Pōt
ēt fm̄ latinos hoc nomē sāct̄ ad mūdiciā p
tinere vt intelligat sc̄us q̄i sanguine tintitus
eo q̄ antiquit̄ illi qui purificari volebāt sā
guine hostie tingebāt. vt Isido^d dicit i li. ethi
mol. et v̄trāq̄ significatio cōpetit vt sc̄itatis et
tribuas his q̄ dīno cultui applicant̄: ita q̄ si
solū hoīes: sed et tēplū et vasa: et alia b̄i san
ctificari dicūt̄ ex hoc q̄ cultui diuino appli
cant. mūdicia. n. neciā ē ad h̄ et mēs deo ap
plicet: q̄ mēs h̄uana ignaf̄ ex h̄ et q̄ inferiori
bus reb̄. Iungif̄: sicut q̄libet res ex imixtio
ne peioris sordeſcit: vt argēt̄ ex imixtione
plūbi. Oꝝ aut̄ q̄ mēs ab inferiorib̄ reb̄ ab
strabat ad h̄ et sup̄me rei possit iungī. et iō
mēs sine mūdicia deo applicari nō pot. Vñ
ad Hebr. pl̄. d̄r̄. Pacē legmini cū oībus et
sc̄imonia sine qua nemo videbit deū. Firmi
tas etiā exigis ad h̄ q̄ mēs deo applicet. ap
plicat. n. ei sicut vltio fini et p̄mo p̄ncipio. h̄
modi at op̄z marie imobilia eē. Vñ dicebat
apl̄s Ro. 8. Cert̄ sum q̄ neq̄ mors neq̄ vi
ta separabit me a caritate dei. Sic q̄ sc̄itatis
d̄r̄ p̄ quā mēs hoīis seip̄am et suos act̄ appli

cat deo: vñ nō differt a religione: fm̄ eēntia: et
sed solū rōe. Nā religio d̄r̄ fm̄ q̄ erib̄z dō
debitū famulatū i his q̄ ptinēt sp̄alr̄ ad cul
tū v̄tū: sicut in sacrificiū: oblatiōib̄: et ali
is huiusmōi. Sc̄itatis aut̄ d̄r̄ fz̄ q̄ hō non so
lū h̄ s̄ alias v̄tūt̄ opa refert i deū: fm̄ q̄ hō
se disponit p̄ bona q̄dā opa ad cultū diuinū
ptinētia. Ad p̄muz ḡ dicendum q̄ sc̄itatis
ē q̄dā sp̄alis v̄tus fm̄ eēntia: et fm̄ h̄ē quo
dāmodo eadē religioni. h̄ēt aut̄ quādā gnā
litatē fm̄ q̄ oēs v̄tūt̄ act̄ p̄ ip̄terū ordinari
bonū dinū: sicut et iusticia legalis d̄r̄ gnālis
v̄tus inquātū ordinat oīum v̄tūt̄ act̄ in bo
nūtū cōe. Ad secūdū dō q̄ tr̄pantia mundi
ciā qdē opaf̄: nō tñ ita q̄ h̄ēt rōem sc̄ita
tis nisi referat in deū. Vñ de ip̄a v̄ginitate
dicit Aug² in li. de v̄ginitate: q̄ nō ga v̄gini
tas ē: sed q̄a deo dicata est: honorat. Ad
tertiū dō q̄ sanctitas distincta ē a religione
p̄p̄ d̄r̄iam p̄dictā: nō qr̄ differūt̄ re sed rōe:
vt dictum est.

Einde cōside

Rāndū ē de actib̄ religionis
Et p̄ de actib̄ interioribus
q̄ fm̄ p̄dicta sūt p̄ncipialio
res. 2. d̄ actib̄ exteriorib̄
q̄ sūt sc̄dary. infiores aut̄ act̄ religiōis vidē
tir eē deuotio et oīo. p̄ ḡ de deuotōe agen
dū est. 2. de oīo. Circa p̄mū querit q̄m
oī. p̄ v̄tr̄ deuotio sit sp̄alis act̄. 2. v̄tr̄ sit
act̄ religionis. 3. de cā deuotōis. 4. de
eius effectu.

Ad primum sic pro

Cedit. Vides q̄ deuotio nō sit sp̄alis actus.
Illiud. n. q̄dā p̄inet ad modū alioꝝ actū nō
v̄t eē sp̄alis act̄. sed deuotio v̄t ptinere ad
modū alioꝝ actū. D̄r̄. n. 2. palipo. 29°. Obtu
lit vñiuersa m̄stitudo hostias et laudes et ho
locausta mēte deuota. q̄ deuotio nō ē sp̄alis
act̄. P. Nullus sp̄alis act̄ inuenit i d̄fis
generib̄ actū: s̄ deuotio inuenit in d̄fis ge
nerib̄ actū. s. i actib̄ corporib̄: et et sp̄ali
bus. d̄r̄. n. aligis et deuote meditari et deuote
genūflectere. q̄ deuotio nō ē sp̄alis act̄. P.
Dis act̄ sp̄alis aut̄ ē appetitiae aut coḡscitiae
ne v̄tutis: s̄ deuotio neutri eaz appropaf̄: et
p̄ discurreti p̄ singulas sp̄es actū v̄tr̄sp̄
partis q̄ s̄ ennumerare sūt. q̄ deuotio nō est
sp̄alis act̄. H̄z h̄ē q̄ actib̄ meremur: vt

ſitū ē: sed deuotio hz spālem rōem merendī: qd̄ deuotio ē spālis actus. ¶ Bz dō q deuotio dī a deuotiōdo: vñ deuoti dicunt q se ipos quodāmō deo deuouēt vt ei se totalr subdāt; pp̄ qd̄ & oliz apud gētiles deuoti dī cebant q seipos idolis deuouebāt i mortē p sui salute exercit: ſic de duob⁹ decys Līt⁹ līu⁹ narrat. Vñ deuotio nihil aliud eē vñ q volūtas qdam prōpte tradēdi se ad ea q pti nēt ad dei famulatū. Vñ Ero. 35. dī. q multitudo filior⁹ ifrl⁹ obtulit mente prōptissima atq; deuota pīmitias dñd⁹. Manifestū ē aut q volūtas prōpte faciēdi qd̄ ad dei seruitū pti net ē qdā spālis act⁹. vñ deuotio ē spālis actus volūtatis. Ad pīmū g dō q mouēs iponit modū motui mobilis: volūtas antez mouet alias vires aie ad suos act⁹. & voluntas fin q est finis mouet ſeipam ad ea que ſit ad finē: vt ſitū ēst. & iō cuī deuotio fit act⁹ volūtatis bois offerētis ſeipm deo ad ei seruiēdū qui ē ultim⁹ finis: ſeqns ē q deuotio iponat modū hūanis actib⁹: ſiue ſint ipi⁹ volūtatis circa ea q ſit ad finem: ſiue ēt ſint aliaz potētiaq que a volūtate mouēt. Ad secundū dō q deuotio iuenit in dīfīs gene ribus actuū: nō ſicut motio mouētis iuenit ſtute i motibus mobilii. Ad tertium dō q deuotio ē act⁹ appetitū partis aie: t est qdā mot⁹ volūtatis: vt dictū ēst.

Ad secundū ſic pro

cedis. Vñ q deuotio nō fit actus religiōis deuotio. n. vt dictū ē ad hoc pti net q aligs deo ſe tradat. hz hoc maxime fit p caritatē qz vt bio⁹ dicit. 4. c. d. diu. no. dīm⁹ amor extasim facit: nō ſinēs amātes ſuipsoz eē: hz eoz q amāt. g deuotio magis ē act⁹ caritatis q religiōis. ¶ P. Caritas p̄cedit religionez: deuotio aut vñ p̄cedere caritatē: qz caritas i ſcripturis ſigē pīgnē: deuotio vñ p pingue dinē q ē ignis mā: g deuotio nō ē actus religiōis. ¶ P. Per religiōē hō ordinaſ ſolū ad deū vt dictū ē: hz deuotio ēt hō ad boies: dicunt. n. aliq eē deuoti aligbus ſcis viris. & ēt ſubdī dicunt eē deuoti dñis ſuis: ſicut Leo papa dicit qz iudei q deuoti romanis legib⁹ dixerūt: nō hēmus regē niſi cesarem. g deuotio nō ēt act⁹ religiōis. ¶ Hz hē: qz deuotio a deuotiōdo dī: vt dictū ēst. ſed vñ tum ē actus religiōis. g & deuotio. ¶ Bz di cendū q ad eādem ſtutē pti net velle facere

aligd & p̄optā volūtate hō ad illud facien dū: qz vtriusq; acr⁹ ē idē obz; pp̄ qd̄ vt phs dicit i. s. ethi. iuſticia ē q volūt boies & ope ranſ iuſta. Manifestū ē aut q operari ea q pti net ad dīnū cultū ſeu famulatū pti net p prie ad religionē: vt ex p̄dictis pz. Vñ ēt ad eā pti net hō p̄optā volūtate ad huiusmōi exeqndā: qd̄ ē ee deuotū: ſic pz q deuotio ē act⁹ religiōis. Ad pīmū g dicendū q ad caritatē pti net immedie q hō tradat ſeipm deo adherēdo ei p quādā ſpū ſuionē. ſed q hō tradat ſeipm deo ad aliq opera dīni cultus: hō immedie pti net ad religionē: medi ate aut ad caritatē que ē religiōis pīncipiū. ¶ Ad ſecundū dō q pinguedo corporis gna tur p calorē nālē dirigētē: & ipe nālis calor hēt pinguedinē qī eius nutrīmentū. & ſilr ca ritas & deuotōem cāt inq̄tuz et amore ali qz reddit p̄optus ad fuiēdū amico. & ēt p deuotōez caritas nutrīſ: ſicut & quelibz amiciā ſerual & augeſ p amicabiliū opeſ exer citiū & meditatiōem. Ad tertium dicendum q deuotio q babēt ad ſcōs dei mortuos vñ viuōs: nō terminat ad ipsos: hz transit i deum inq̄tum. s. i mīſtris dei deū veneramur. de uotio aut quā ſubdī dicunt hō ad dños tē porales alteri⁹ ē rōnis: ſicut & tpalib⁹ dñis fa mulari differt a famulatu diuino.

Ad tertium ſic proce

dit. Videſ q cōteplatio ſeu meditatio nō fit deuotōis cā. Nulla. n. cā ipedit ſuū effectuſ ſed ſubtileſ meditatiōes itelligibiliū multo tiēs deuotōem ip̄diuit. g cōteplatio ſeu me ditatio nō fit deuotōis cā. ¶ P. Si cōtepla tio eēt pp̄ia & ſe deuotōis cā oporteret q ea q ſit altioris cōteplatōis magis deuotōez excitaret. hui⁹ aut ūrum appetet. frequēter .n. maior deuotio excitat et cōſideratōe paſſi onis xpi & aliy mysteriis hūanitatis ipius q̄ ex cōſideratōe dīne magnitudis. g cōtepla tio nō fit pp̄a deuotōis cā. ¶ P. Si cōtem platio eēt pp̄a cā deuotōis: oporteret q illi q ſit magis apti ad cōteplatōez eēt ēt magi apti ad deuotōem cui ūrum videm⁹: qā duo tio freq̄nter magis iuenit in qbusdā ſimpli cibus viris: & in ſemīeo ſexu i qbus iuenit cōteplatōis defectus. g cōtemplatio nō ē pp̄a cā deuotōis. ¶ Hz hē qd̄ i ps. dī In medita tiōe mea exardecet ignis. ſed ignis ſpūalis cauſat deuotōem. g meditatio ē deuotōis

ca. ¶ R̄ si deo dō q̄ cā deuotōis extrinseca
z p̄ncipalis dō ē: de quo dicit Amb⁹. sup Lu
cā: q̄ dō q̄ dignat̄ vocat: z quē vult religio
sū facit: z si voluisset samaritanos ex iudeo
tis deuotōis fecisset. Lā aut̄ intrinseca ex pte
nra: op̄z q̄ sit meditatio seu st̄eplatio. Dc̄z
ē. n. q̄ deuotio ē qdā voluntatis act⁹ ad h̄ q̄
hō p̄op̄te se tradat ad dñm obsequiū. Ois
aut̄ act⁹ voluntatis ex aliq̄ s̄ideratōe pcedit
eo q̄ bonū intellectū ē obm̄ voluntatis. Vñ
z Aug⁹ dicit in li. de tri. q̄ voluntas oris ex in
telligētia: z iō necesse ē q̄ meditatio sit de
uotōis cā: inq̄tū. s. hō q̄ meditatōem conci
pit q̄ se tradat dño obsequo. Ad qdō qdē in
ducit duplex s̄ideratio. Una qdē que ē ex
pte dñie bonitatis z bñficioz ipius: fm̄ illō
ps. mibi adherere deo bonū ē: z ponē i dñō
deo spēm meam. z h̄ s̄ideratio excitat di
lectōem q̄ ē prima deuotōis cā. Alia vo est
ex pte bois s̄iderantis suos defect⁹ ex qb⁹
indiget vt deo initat̄: fm̄ illud ps. Leuaui
oculos meos i mōtes vñ veniet auriliuſ mi
hi. Auxiliuſ meū a dñō qui fecit celū z terrā:
z h̄ s̄ideratio excludit p̄sumptōem p̄ quaz
aliquis ipedī ne deo se subyiciat dū sue v̄tuti
iuit̄. ¶ Ad primum ḡ dō q̄ s̄ideratio eo
rū q̄ nata sit dilectōez dei excitare: deuotio
nē cānt. s̄ideratio vo quorūcūq; ad hoc n̄
p̄tinētiū: sed ab eis mētē distracthētiū: ipedit
deuotōem. ¶ Ad secundum dicēdū q̄ ea q̄
sūt dñinitatis: sūt fm̄ se maxime excitantia
dilectōem: z p̄ vñs deuotōem: q̄ dō ē super
oia diligēdus: s; ex debilitate mētis h̄uane ē
q̄ sicut indiget manuductōe ad cognitōem
dñinōz: ita ad dilectōem p̄ aliquis s̄ensibilia no
bis nota: inq̄ que p̄cipiū ē h̄uana xp̄i: fm̄
q̄ in p̄statōe d̄. Ut dū visibl̄s deu cōgscim⁹
q̄ h̄uc i inisibl̄s amore rapiamur. z iō ea q̄
prinēt ad xp̄i humanitatē p̄ modū cuiusdaꝝ
manuductōis maxime deuotōem excitant:
cū tñ deuotio p̄ncipal̄ circa ea q̄ sunt dñi
nitatis s̄istat. ¶ Ad tertium dō q̄ sc̄ia z qc̄
qd̄ alind ad magnitudinē p̄tinet occasio est
q̄ h̄o s̄iderat de seipo: z iō nō totaꝝ se deo
tradat. z inde ē q̄ huiusmōi qñq; occasiona
liꝝ deuotōem ipediōt: z in simplicib⁹ z mu
lierib⁹ deuotio abundat elatōem cōpmēdo
st̄i sciam z quācūq; aliā p̄fectōem hō p̄se
cte deo subdat ex hoc ipo deuotio augēt

Ad quartuz sic pro

cedit. ¶ Vide q̄ leticia nō sit deuotōis effect⁹
q̄a vt dictū ē passio xp̄i p̄cipue ad deuotōez
excitat. sed ex ei⁹ s̄ideratiōe s̄egut in aia
quedā afflictio: fm̄ illud Tren⁹. 3. Recorda
re paupertatis mee absinthu z fellis qd̄ p̄ti
net ad passionē. Et postea subdit⁹. Memo
ria memorero z tabescit i me aia mea. ḡ de
lectatio sive gau diū nō est deuotōis effect⁹.
¶ H̄ deuotio p̄cipue s̄istit in interiori sacri
ficio sp̄is. s; in ps. d̄. Sacrificiū deo sp̄is
tribulat⁹. ḡ afflictio magis ē deuotōis esse
et q̄ s̄iocūditas sive gaudiū. ¶ H̄ Greg⁹ ni
serus dicit i li. de hoie q̄ sicut risus pcedit
ex gaudio: ita lachryme z gemit⁹ sunt signa
tristicie: s; deuotōe ḥting q̄ alig p̄p̄at in
lachrymas. ḡ leticia vñ gaudiū nō ē deuotio
nis effect⁹. H̄z 5 ē qd̄ in collecta d̄. Quos
ieūnū votina castigat: ipa quoq; deuotio
scā letificet. ¶ R̄ dō q̄ deuotio p̄ se qd̄em z
p̄ncipal̄ sp̄ualē letitiā mētis cāt. ex s̄eqn
taut̄ z p̄ acc̄is cāt tristitiae. dictū ē. n. q̄ de
uotio ex dupliči s̄ideratōe pcedit. Princi
pal̄ qd̄em ex s̄ideratōe dñe bonitatis: quia
ista s̄ideratio p̄tinet q̄ ad terminū moro
luntatis tradētis se deo: z ex ista s̄ideratio
ne p̄ se qd̄e s̄egut delectatio: fm̄ illud psar.
Memor sive dei z delectatus sū: s; p̄ acc̄is h̄
s̄ideratio tristitiae quādā cāt in his q̄ nōdū
plene deo fruunt̄: fm̄ illud ps. H̄tituit aia
mea ad deu viuū. Et postea seḡ. Fuerūt mi
hi lachryme mee. z c. Secundario vo cātūr
deuotio vt dictū ē ex cōsideratōe pp̄iorum
defectuū. Nā h̄ s̄ideratio p̄tinet ad termi
nū a quo hō p̄ motū voluntatis deuote rece
dit: vt. s. nō i se existat: s; deo se subdat. Hec
aut̄ s̄ideratio eō se hēt ad p̄mā. Nā per se
qd̄e nata est tristicie cāre recognitando pp̄i
os defectus. p̄ acc̄is aut̄ letitiā. s. pp̄ spēm
dñe subuētōis. z sic p̄z q̄ ad deuotōes p̄mo
z p̄ se s̄egut delectatio. secundario vo z per
acc̄is tristitia que ē fm̄ deu. ¶ Ad primum ḡ
dō q̄ i s̄ideratōe passionis xp̄i ē aligd qd̄
tristit̄. s. defect⁹ h̄uaniis pp̄ que tollēdum
xp̄m pati oportuit: z ē aligd qd̄ letificet. s. d̄i
erga nos benignitas q̄ nob̄ de tali libatione
puidit. ¶ Ad secundum dō q̄ sp̄is q̄ ex vna
p̄te cōtribulaf. ppter p̄ntis vite defectus: ex
alia parte s̄electas ex s̄ideratōe dñe boni
tatis: z ex spe dñini aurily. ¶ Ad tertium dō
q̄ lachryme prorumpint non solum ex tri
sticie: s; etiam ex qdā affectus teneritudine

Ende s̄ide

Ad secundum

principie cu considerat aliquid delectabile cum
pmixtione alic' tristabilis: sicut solē hoīes
lachrymari ex pietatis affectu: cu recuperat
filios v' caros amicos quos estimauerūt se
p' d'isse: et p' hunc modū lachryme ex deno
tōe procedunt.

Einde **Aside**

Randū ē de orōe. Et circa
hoc q'run̄ decēr septē. p'
vtrū ōo sit act' appetitiue
vnti v' cognitiue. 2° vtrū
sit ouenīes orare deū. 3° vtrū ōo sit act' reli
gionis. 4° vtrū solus dō sit orādus. 5° vtrū
in orōne sit aliquid determinate petēdū. 6° vtrū
orādo debeam' t'palia petere. 7° vtrū p' alijs
orare debeam'. 8° vtrū debeam' orare p' ini
micis. 9° d' septē petitōib' orōis dñice. .io.
vtrū orare sit p'p'riū rōnalis creature. 11° vtrū
sacti i patria o'ret p' nob. 12° vtrū ōo d'beat
ē vocalis. 13° vtrū attēto regra ad orōem
14° vtrū ōo d'beat eē diuturna. 15° vtrū ōo
sit efficac ad ipertrandū q' petitur. 16° vtrū
sit meritaria. 17° de speciebus orōnis.

Ad primum sic pro
cedit. Vide q' ōo sit act' appetitiue virtu
tis. D'onis. n. ē exaudiiri; d'sideriū ē qd ex
audiis a deo: fm illud ps. Desideriū pauper
exaudiuit dñs. g' ōo ē desideriū; d'sideriū
ē act' appetitiue virtutis. g' z ōo. T'p. Dyo
dicit 4° c. de vni. no. An oia ab orōne inci
pere ē vtile: sicut deo nosiplos tradentes et
vniates. s' vnio ad deū p' amoē sit q' ptinet
ad vim appetitiua. g' ōo ad vim appetitiua
ptinet. T'p. H'bs i z: de aia ponit duas ope
ratōes intellectiue partis: qua pma ē indi
uisibilu intelligētia: per qua s. apprehēdū
de uno quoq' qd ē. secūda v̄o ē cōpositio et
divisio: p' qua. I. apprehēdit aliquid eē v' nō es
se: q'bus addis tertia rōcinari. p'cedēdo s. de
notis ad ignota. s' ōo ad nullā istaz opatio
nū redincit. g' non ē act' intellectiue virtutis:
sed appetitiue. T'z h'ē qd Isidor' dicit in
li. ethumol. q' orare idē ē qd dicere. s' dictio
ptinet ad intellectu. g' ōo nō ē act' appetitiue
virtutis: s' intellectiue. T'z n' dō q' h' Cas
iodox' ōo d' q' oris ratio. Ratio at specu
lativa et practica in h' differūt: q' rō specula
tiva ē apprehēsiua solū rey. rō vō practica ē
nō solū apprehēsiua sed et causatiua. Est at

aliquid alteri' cā dupliciti. Uno qdem modo p
fecte necessitatē inducēdo: et h' sttingit qn effe
ctus totali subdis p' tātē cāe. Alio vō modo
imperfecte. solū disponēdo: qn. s. effect' nō
subdis p' tātē cāe totali. Sic g' et rō dupl'r ē
cā aliquor. Uno qdē mō sicut necessitatē ipo
nes: et hoc mō ad rōem ptinet nō solū impe
rare iseriorib' potētis et mēbris corporis: sed
et hoībus et subiectis: qd qdē sit imperādo.
Alio sicut idēces et quodāmodo disponēs
et h' mō rō petit aliquid fieri ab his q' ei nō suby
ciunt siue sint eēles siue sint supiores. vtrūq'
aut hoīs. imperare et petere siue dep̄cari:
ordinatōem quandā importat: put: s. hō di
spōnit aliquid p' aliud eē faciēdū. vii ptinet ad
rōem cui' ē ordinare: pp' qd phs dicit in p
ethi. p' ad optima dep̄ca rō. Sic aut nunc
logmūr de orōne. put s'g't quādā dep̄catōes
v' petitōem fm p' Aug' dicit in l'. de v'bis
domini q' ōo petitio quedā ē. Et Damas.
dicit in z. li. q' ōo ē petitio decentiū a deo.
Sic g' p' q' ōo de qua nunc logmūr ē rōis
act'. Ad p'mū g' dicendū q' desideriū pan
pez dicit dñs exaudire: vel ga desideriā est
cā perēdi cū petitio quodāmodo sit deside
rii interpres: v' hoc d' ad ondēdū exauditio
nis velocitatē: quia s. dum adhuc aliquid in
desiderio pauperum est: dō exaudit anteq' z
orōem. p'ponat: fm illud Isa. 65. Erig' anē
clamēt ego exaudiā eos. Ad secūdū dō q'
sicut supra dictū est volūtas mouet rōez ad
suū finē: vii nihil phibet mouēt volūtate
actū rōnis tendere in finem caritatis q' ē dō
vniri. Tendit aut rō in deū q' a volūtate ca
ritatis mota dupl'r. Uno qdem mō ex pre
ei' qd petis: q' h' p'cipie ē in orōne petēdū
vt deo vniāmūr: fm illud ps. Unā petij a do
mo: h'cā regrā: vt inhītē in domo dñi oib'
diebus vite mee. Alio ex pre i'pius petentis:
quē o'g' accedere ad ei' a quo petit: v' loco
sicut ad hoīem: v' mente sicut ad deū. Unā
dicit ibidē q' qn orōibus inuocamus deūm
reuelata mēte assūm' ipsi. et fm h' ēt Damas.
dicit q' ōo ē ascētus mentis in deū. Ad
tertium dicendū q' illi tres act' pertinēt ad
rōem speculatiua: sed ulterius ad rōem pra
cticā ptinet cāre aliquid per modū imperi v'
p' modū peritōis: ut dictū est.

Ad secunduz sic pro
cedit. Ut q' nō sit ouenīes orare. Oratio. n.